

med et økonomisk figenblad, så er der stor sandsynlighed for, at eleven mister motivationen. Det primære må naturligvis være økonomien.

Hvis eleverne skal motiveres, og hvis det højst mulige kvalitetsniveau skal opretholdes, nytter det ikke noget, at pensummet ikke er relevant. Og det nytter ikke, at pensum kun er relevant, det skal selvfølgelig også løbende moderniseres således at forstå, at eleverne ikke sidder og læser om forældede undersøgelser, metoder eller lignende.

Når man skal gennemgå en uddannelse, er det naturligvis vigtigt, at man også har de kvalifikationer, uddannelsen forudsætter. Gymnasiet, højere forberedelseseksamen eller tilsvarende er forudsætningen for starten på mange uddannelser i dag, og som den tidligere ordfører var inde på, hænger de sammen, man kan ikke fuldstændig adskille det. Der er visse krav til niveauet af de fag, man skal gennemgå.

Det er efter Fremskridtspartiets mening en meget besværlig måde at gøre tingene op på, og det forudsætter, at den potentielle studerende meget tidligt har gjort op med sig selv, hvad vedkommende efter uddannelsen vil beskæftige sig med resten af livet.

Det er jo før hørt, at mennesker kan ombestemme sig, og det sker også inden for uddannelsessystemet.

Med dette mener jeg ikke, at det positive skridt, der er taget på gymnasieområdet med større valgfrihed, skal ændres. Det, der skal ændres, er og bliver optagelsesproceduren på de videregående uddannelser. I stedet for de ganske store og omkostningstunge optagelsesprocedurer og særdeles svært overskuelige optagelseskra v til forskellige uddannelsesinstitutioner bør man snarere overlade mere af styringen med optagelseskra vne til de enkelte videregående uddannelser. Lad dem dog opstille lister med de kvalifikationer, der er nødvendige for at kunne påbegynde en uddannelse uden de store problemer. Ud fra disse lister skal der så laves en optagelsesprøve.

Journalisthøjskolen har jo i mange år kørt med optagelsesprøven – noget, der fungerer uden problemer. Med en optagelsesprøve sikrer man sig, at de mennesker, der bliver optaget på uddannelsen, er kvalificerede inden for de områder, der er behov for. Eksamener og emner, der ingen relevans har for uddannelsen, får således heller ingen indflydelse på, hvem der bliver optaget.

Det er klart, at man kan have nok så kvalificerede og nok så motiverede elever, men det hjælper lige lidt, hvis ikke lærerne også er i stand til at formidle stoffet således, at eleverne kan forstå undervisningen, uden at det skal minde om selvstudium. Kvaliteten af lærerne på de højere uddannelsesinstitutioner er således ganske vigtig. At de faglige kvalifikationer hos eleverne skal være i orden, giver sig selv, men formidlingsevnen fra lærernes side skal naturligvis også være til stede, altså skal de pædagogiske kvalifikationer være helt i top.

Det klassiske eksempel med en lærer, der i et auditorium med 200 elever står og mumler ind i tavlen, medens der skrives på den, er desværre ikke blot en vandrehistorie, men noget mange studerende har oplevet. En lærer skal også være i stand til at give undervisningen og dens forberedelse den tid, det kræver. Det vil altså sige, at hvis en lærer er ansat uden for universitetet eller tillige forsker, skal det være ledelsens ansvar på uddannelsesinstitutionen at holde øje med, at der også bliver ressourcer tilovers til den undervisning, læreren er forpligtet til. Ellers må der naturligvis gribes ind.

Det siger sig selv, at heller ikke forskning er et område, som det danske samfund kan afsætte ubegrænsede ressourcer til. Derfor er det utrolig vigtigt at koncentrere de begrænsede kræfter om de områder, der er vigtige. Det er vigtigt, at ressourcerne bliver brugt på en så effektiv måde som muligt, og samtidig er det også vigtigt, at vi uden at ofre formuer på ekspertudvalg får fundet ud af, hvor det er nødvendigt at forske. Når jeg siger uden af ofre formuer på ekspertudvalg, er det, fordi vi ikke skal have et af de ekspertudvalg, hvor forskere skal sidde med papirarbejde frem for det, der er det primære, nemlig at forske.

Hvad angår undervisningen, er det også vigtigt, at forskerne er motiverede. På denne måde får vi en optimal udnyttelse af de pågældende. De skal naturligvis se, at der kommer noget ud af det, de finder frem til i forskningen.

Med andre ord: Der skal ikke forskes blot for at forske. For at der kan komme noget fornuftigt ud af forskningen, kunne der måske også indføres kontraktforskning. Det vil sige, at almindelige personer, virksomheder, foreninger, institutioner osv. kan købe den forskning, de har behov for. Forskerpakker, hvor man i forvejen har et samarbejde med erhvervs virksomheder, vil givet være et glimrende forum til at formidle disse kontakter.